

עמ"י 57860/01/18 - מדינת ישראל נגד מאמון אל פקיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2018

עמ"י 57860-01-18 מדינת ישראל נ' אל פקיר(עציר)

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

העוררת
מדינת ישראל

נגד

המשיב
מאמון אל פקיר (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד פקד דורון לייבוביץ' ועו"ד רפ"ק צורי

ב"כ המשיב עו"ד אלפסי

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת ביהמ"ש קמא (שלום ראשל"צ, כב' השופט אייל כהן) מיום 24.1.18 - בגדרה הורה על שחרורו בתנאים של המשיב וזאת בבקשה חמישית להארכת מעצרו (ב- 6 ימים נוספים).

ביהמ"ש קמא קבע את תנאי השחרור:

מעצר בית מלא בפיקוח עד ליום 29.1.18 בפיקוח, בלוד, בבית אחותו.

התייצבות בתחנת המשטרה או ביהמ"ש על פי דרישה.

ערביות כספיות.

2. בהחלטתו התייחס ביהמ"ש קמא לעובדה כי לאחר שהוגש בפניו במ/1 ובו פעולת חקירה אחת ואחרונה שאינה בשליטת היחידה החוקרת, ומקום בו לא ניתנה בפניו הצהרת תובע- הרי שחלף זמן רב מאז נעצר המשיב (14.1.18) באופן שהאיזון הראוי בין זכויותיו לבין צרכי החקירה מאפשרות את שחרורו לחלופה עם פיקוח אנושי נאות.

3. בהודעת הערר קובלת העוררת על שחרורו של המשיב שנעצר בגין עבירות שוד, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר כאשר לא נתנה ליחידה החוקרת שהות להשלים את פעולות החקירה המלווה על ידי פרקליט מלווה - תוך הותרת המשיב במעצר נוכח מסוכנותו הנלמדת ממעשיו, לאחר שלא נרתע מהחוק ועילות המעצר בעניינו מתעצמות נוכח עברו המכביד כשלחובתו הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות וסמים שבגינן אף ריצה מאסרים ממושכים.

בדין היום אף קבל ב"כ העוררת על קביעת הארכות מעצר רבות מאז נעצר המשיב לראשונה (5 בקשות מיום 15.1.18 ועד 24.1.18) באופן שהקשה על החקירה.

ב"כ העוררת אף הפנה לר"פ של המשיב באופן שיש בו כדי להצביע על מסוכנותו כמו גם על 1/במ/ שהוצג בפניו בנוגע לביצוע צפוי של פעולת החקירה הנותרת עד ליום 28.1.18.

לפיכך, עתר להארכת מעצרו של המשיב כפי שהתבקש ביום 24.1.18 - בשישה ימים.

4. ב"כ המשיב לא כפר בקיומו של חשד סביר באשר לביצוע עבירות על ידי המשיב כמו גם באשר לקיומה של עילת מעצר בעניינו.

עם זאת, מצא כי פיקוח ביהמ"ש על המשך החקירה מחייב את הותרת החלטת ביהמ"ש קמא על כנה, כאשר הוארך מעצרו של המשיב מעת לעת לצורך ביצוע פעולת החקירה הנותרת, ובשלב זה ניתן להורות על שחרורו לאחר שפעולה זו לא בוצעה.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים, להחלטת ביהמ"ש קמא ולמסמכים הרלוונטיים לרבות במ/1 (שהוצג בביהמ"ש קמא ביום 24.1.18), במ/1 שהוצג לעיוני היום כמו גם הר"פ לחובת המשיב, ובמ/1 שהוצג ביום 15.1.18, ופרוטוקול הארכת המעצר מיום 22.1.18 - והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו.

6. יצוין כי המשיב נעצר ב 14.1.18 לאחר שביום 8.1.18 נכנס לתחנת הדלק בא.ת. ברמלה כשהוא רעול פנים וביצע שוד, לאחר מכן בוצע חיפוש בביתו, נתפס סם מסוכן והוא אף ניסה לבלוע מנת סם אגב מעצרו.

אין מחלוקת באשר לקיומו של חשד סביר, שקיומו נקבע אף על פי ביהמ"ש קמא כמו גם באשר לקיומה של עילת מסוכנות בהתנהלותו, כפי שגם נלמד מגיליון הר"פ לחובתו הכולל עבירות של החזקת מכשירי פריצה, הסעת שב"ח, ניסיון להפרעת שוטר, עבירות סמים, עבירות רכוש כפריצה לבניין, עבירות בנוגע לרכב, הפרת הוראה חוקית (פעמים רבות).

במצב דברים זה יש לבחון בזירות ובמשורה את אפשרות שחרורו של המשיב כאשר על פי היחידה החוקרת נותרה פעולת חקירה שנתנה אינדיקציה ברורה לביצועה הצפוי עד יום 28.1.18.

7. ביהמ"ש קמא נדרש בהחלטותיו האחרונות לאפשרות הגשת הצהרת תובע - ומשלא הוצגה זו בפניו מצא כי האיזון המתחייב נוטה לעבר שחרורו של המשיב, ובכך שגה.

האיזון המתחייב מכלל הנתונים המצויים בפניי מחייב מתן שהות נוספת, קצרת מועד ליחידה החוקרת למצות את חקירתה כאשר על פי במ/1 מדובר בחוו"ד הנדרשת כראיה הכרחית המצטרפת לכלל המגבש את החשד הסביר כנגד המשיב.

8. סוף דבר - אני סבורה כי נקודת האיזון בין האינטרסים המתנגשים כנ"ל מחייבת את הותרת המשיב במעצר, ומסוכנותו אינה מצדיקה את שחרורו בשלב זה לחלופה ובתנאים שנקבעו. לפיכך, מתקבל הערר, החלטת ביהמ"ש קמא מבוטלת ועם זאת, אין מקום להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב בשישה ימים במלואה - ועל כן מוארך מעצרו של המשיב עד ליום 28.1.18 שעה 14:00.

**ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ח,
25/01/2018 במעמד הנוכחים.
נאוה בכור, שופטת**